Θύμησες του Δώρου Τουμάζου, με αφορμή μια φωτογραφία με ένα γέρο βρακά, έξω από το βιβλιοπωλείο του Ραγουζαίου

Το '71, όταν αρραβωνιάστηκα, είχα αγοράσει ένα τέτοιο, από μια εταιρία ενοικιάσεως αυτοκινήτων, στην Κερύνεια... ένα Fiat 850...
Ήταν το πρώτο μας αυτοκίνητο...Ένα μεταχειρισμένο φιατούδι, θκυό χρονών... με νούμερα ΕΟ 90..!
Από το νούμερο, του Fiat, στη φωτογραφία, υπολογίζω ότι κάπου εκεί κοντά, πρέπει είναι τραβηγμένη αυτή η καταπληκτική φωτογραφία!
Τη βρήκα στο διαδίκτυο λίγο μετά το μεσημεριανό μου και το τακτικό μου "σεργιάνι"... στον κόσμο..!
Την "ψάρεψα" και πήγα για ξεκούραση...
Το μυαλό μου, έκανε βόλτες στα στενά δρομάκια της Κερύνειας...
Σαν να ήμουνα εκεί...
Οι θύμησες να "συνωστίζονται", στο γερασμένο μου μυαλό...
Δεν μ' έπαιρνε ύπνος...
Σηκώθηκα...
Ξαναείδα και ξαναείδα αυτή την φωτογραφία κι άρχισα να ξετυλίγω θύμησες... και στιγμές..!
Λίγες απ' αυτές τις στιγμές, θέλω να μοιραστώ σήμερα μαζί σας, φίλοι... και συντοπίτες...
Ίσως για να θυμηθούμε πάλι... μαζί...την μικρή μα τόσο όμορφη Κερύνεια μας και συνάμα να δούμε όλοι εμείς, που μείναμε, αλλά και οι νεότεροι, τί είχαμε... και τί χάσαμε..!

Κι αρχίζουμε να ξετυλίγουμε θύμησες, μα και στιγμές, από τη ζωή μας στην Κερύνεια, μέσα απ' αυτή τη "μικρή" φωτογραφία... Την οδό Ελλάδος και το βιβλιοπωλείο "Ραγουζαίος"...
Ένα βιβλιοπωλείο που βρισκόταν στα δεξιά και στα μέσα της οδού Ελλάδος κατηφορίζοντας προς τα Πάτρια και το λιμανάκι...
Ήταν η πιο πολυσύχναστη και η πιο εμπορική οδός!
Απ' αυτή εδώ την οδό, περνούσαν οι παρελάσεις των σχολείων στις εθνικές επετείους, αλλά κι απ' εδώ παρακολουθούσαμε κι άλλες διάφορες εκδηλώσεις και παρελάσεις, όπως κι αυτές των Ανθεστηρίων..!
Σ' αυτή την οδό είχαν γραφεία οι διαφορές εταιρείες λεωφορείων και μεταφορών, όπως ο Καλλής, κι ο Τσέντας από τον Καραβά, ο Καζέλης κι Λάμπουσα, από τη Λάπηθο, όπως και πολλά αγροτικά λεωφορεία κλπ. κλπ...
Οι "γραμμές", όπως τις λέγαμε... τότε...
Απ' εδώ ξεκινούσαν κι ανηφόριζαν προς τον Τζύκλον, το Πογάζι για να κατηφορίσουν προς το Κιόνελλι και τη Λευκωσία... τη Χώρα..!
Κι απόσταση..; Είκοσι λεπτά... περίπου...
Μετά την τουρκοανταρσία του '63 '64, τον δρόμο, ήλεγχαν οι τούρκοι. Δεν περνούσε κανείς, εκτός από μια διευθέτηση που έκαναν τα Ηνωμένα έθνη, πολύ πιο μετά, με τους Τούρκους.
Τα αυτοκίνητα περνούσαν και επέστρεφαν σε καθορισμένη ώρα το πρωί και τ' απόγευμα, πάντα όμως, με συνοδεία των Ην εθνών...Με "κομβόι"... όπως ήταν γνωστό τότε!
Στη συνέχεια, ο περισσότερος κόσμος πηγαινοερχόταν στη Χώρα, χρησιμοποιώντας ένα άλλο δρόμο...
Από την Μύρτου και τα Πάναργα, όπως ήταν τότε γνωστός.
Με κάτι διορθώσεις στον δρόμο έγινε η μόνη μας, έξοδος από την Κερύνεια, για την Χώρα, πολύ χρονοβόρα...
Πάρα πολύς κόσμο δούλευε στη Χώρα. Τα πρωινά γινόταν χαμός...
Τέσσερεις εταιρείες με οδηγούς να ξέρουν ακριβώς από που θα πιάσουν τον κάθε επιβάτη, αλλά και να συναγωνίζονται ποιος θα ανέβει πρώτος την ανηφόρα των Πανάγρων και να φτάσει πέντε δέκα λεπτά πιο νωρίς... στη Χώρα...
Προσωπικά, έπρεπε να είμαι στον Άη Γιώρκη στις πέντε και είκοσι, για να προφτάσω το πρώτο λεωφορείο, για να φτάσω στη δουλειά μου, στη Χώρα, γύρω στις εφτά... περίπου...
Σήμερα όλα αυτά, είναι υπό κατοχή...
Ο παλιός δρόμος προς την Κερύνεια μέσω Πογαζιού, συνεχίζει να ελέγχεται μέσα από οδοφράγματα από τα τουρκικά κατοχικά στρατεύματα δείχνοντας ταυτότητα.
Σε δέκα λεπτά, είσαι στην Κερύνεια..!
Αυτά... και άλλα πολλά, μας έχουν κάνει κάτι ... λασκαρισμένα μυαλά"..!
Απ' αυτό το βιβλιοπωλείο λοιπόν, της φωτογραφίας, αγόραζα τα βιβλία μου όταν μαθητής τότε, στην Εμπορική Σχολή της Κερύνειας.
Η σχολή ήταν ιδιωτική και εκτός από τα δίδακτρα, πληρώναμε και όλα τα άλλα βιβλία και χαρτικά.
Θεωρείτο σαν το πιο λαϊκό και πιο φθηνό βιβλιοπωλείο, από κάποιο άλλο... κατά τον πατέρα μου... Το βιβλιοπωλείο Χατζηλαμπή συγκεκριμένα, που βρισκόταν στην ίδια οδό και λίγο πιο πάνω, στα αριστερά του "βρακά" της φωτογραφίας, που εκτός από βιβλιοπωλείο ήταν και πρακτορείο διανομής των κυπριακών, καθώς και των ελληνικών περιοδικών και εφημερίδων...
Εκτός από τη "Χαραυγή"... Την παραλάμβανε και την διένειμε δωρεάν, στην αρχή, ο πατέρας μου..!
Ήταν πλάι σ' εκείνο το ξακουστό ζαχαροπλαστείο του Σκανναβή, με τα μοναδικά παγωτά του..!
Βρισκόταν στα αριστερά, λίγο πιο πίσω από τον "βρακά" μας..! Όλοι οι Λευκωσιάτες και όχι μόνον, κατέβαιναν στην Κερύνεια τότε... Μόνον είκοσι λεπτά δρόμος...
Μόνον για ένα παγωτό από τον "Σκανναβή"... και μια βόλτα μέχρι το λιμανάκι..!
Στο λιμανάκι... όπου μας περίμενε ένα άλλο εξαιρετικό... παγωτό... Το παγωτό του "Βράχα"...
Και τα δυο... "σημεία αναφοράς", μαζί με τόσα άλλα, για την πολύπαθη κι αξέχαστη μας... Κερύνεια..!
Σήμερα... μας έμειναν μόνον, κάτι φωτογραφίες, σαν κι αυτή, οι θύμησες... οι αναμνήσεις...κι ο πόθος μας... για επιστροφή...
Μια επιστροφή κι ένας πόθος που όλο... και ξεθωριάζουν..
Και για όλα αυτά... πολύς θυμός κι ένα τεράστιο γιατί...
Γιατί ρε γαμώ το στανιό σας... γιατί..;